

[Axel Sørensen.]

det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at denne praksis giver sig udslag i større omsætning, hvilket forbedrer væddeløbsforeningernes økonomi. Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om han kan udtale sig om, hvorvidt et passende antal indskudskontorer fordelt over landet kan være et led i bekæmpelsen af det illegale spil, der finder sted gennem bookmakere o. lign. Hvis det er tilfældet, vil jeg synes, det er tilrådeligt at oprette disse indskudskontorer.

Da der forhåbentlig bliver lejlighed til i udvalget at komme nærmere ind på praktiske spørgsmål og få dem belyst, skal jeg slutte med på det radikale venstres vegne at anbefale en velvillig behandling af lovforslaget.

Herluf Rasmussen: Det af den højtærede finansminister fremsatte forslag til lov om ændringer i lov om totalisatorspil synes at være en temmelig uskyldig foreteelse, som dog ikke er helt uden forbindelse med de mange mærkelige økonomiske dispositioner, regeringen gennem sine lovforslag med økonomiske relationer har ladet det høje ting være vidne til. Skal man stole på den skriftlige fremsættelse — og jeg er i den behagelige situation egentlig ikke at have grund til andet — er dette lovforslag alene fremkommet, fordi man i finansministeriet har hørt nødskriget fra de autoriserede heste- og cykelvæddeløbsbaner, som med en vis vægt har gjort gældende, at man dér ikke fortsat kunne bære de dårlige regnskabsresultater.

Så vidt jeg har kunnet overskue det, er det rigtigt, og specielt vanskeligt ved jeg det er for de baner, som ligger i provinsen. Her kæmpes der en ulige kamp med overmagten: de stigende driftsomkostninger, men formentlig også en vis svingende interesse fra publikums side. Til gengæld skal man vel også være opmærksom på den fundamentale forskel, der er på hele spørgsmålet om banerne med den overvejende professionelle islet og cykelbanerne, hvor amatørporten på det seneste ligesom har fået en renaissance. Hvis man anerkender disse væddeløbsformer som sportsgrene på lige fod med f. eks. rosport, fri idræt og

meget andet, burde man vel gøre sig de tanker, om ikke sådanne sportsgrene i højere grad, end tilfældet er, har krav på de offentlige myndigheders bevågenhed, og om det ikke ville være langt mere værdigt at støtte de unge, der ønsker at drive cykelsport på bane, på samme betingelser som de unge, der ønsker at drive de andre sportsformer. Som det er nu, benytter man i meget høj grad disse unge som brikker i et spil, der skal virke animerende på spillerne og ægge dem til højere og højere indsats, og som også har den skyggeside, at de unge udsættes for fristelser, som kan trække deres sport ned i et for lavt plan.

Man har ofte fra idrætsledere hørt den udtalelse, at unge baneryttere ikke har samme muligheder som deres udenlandske modstandere for at dygtiggøre sig, fordi de af hensyn til banernes økonomi er tvunget til at gå frivilligt med og deltage i de mange decidede spilleløb, som næsten ingen sportslig interesse har, men udelukkende har det formål at skabe omsætning i totalisatoren, fordi handicaps- og pointsløb kan give de overraskelser, som resulterer i gode odds. Det ville derfor være glædeligt, hvis dette forslag kunne imødekomme de ønsker, som ligger i en sådan udtalelse.

Det er så naturligt, hvis man stiller os det spørgsmål: hvordan er så egentlig jeres principielle stilling til statsautoriseret spil i al almindelighed og totalisatorspil i særdeleshed? Vi må vist se den kendsgerning i øjnene, at ud over jernbanedrift o. lign. er det meget vanskeligt at binde drifter. Spillelidenskab, som jeg finder er en naturlig drift, er meget udbredt i dette land. Vi skal da heller ikke stille os hindrende i vejen for, at denne drift får lejlighed til at udfolde sig, men vi stiller det afgjorte krav, at den afvikles på en måde, som spillerne kan være tjent med, altså på en sådan måde, at der er skabt sikkerhed for, at spillernes penge har en reel chance for at give bonus, og at de formål, som det angives at et eventuelt overskud skal gå til, også nyder godt af dette overskud. Det vil med andre ord sige, at jeg ville være meget betænkelig, hvis et øget overskud til væddeløbsbanerne — og her tænker jeg ikke mindst på cykelbanerne — ikke blev benyttet på en positiv, forsvarlig måde, således at de unge, som